

РЕШЕНИЕ

№ 2669

гр. София, 20.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 10.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **2768** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 27 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/.
Образувано е по жалба от В. К. М. срещу Решение № 23/06/3/0/03605/2/01/04/01 от 06.08.2018г. на директора на Областна дирекция [населено място] към Държавен фонд „Земеделие“ за налагане на финансова корекция по Програмата за развитие на селските райони 2014-2020г. Заявено е твърдение, че така постановеното решение е неоснователно, незаконосъобразно и неправилно. Отправено е искане за отмяна.

С Решение № 2589 от 15.04.2019 г. по адм. д. № 12453/ 2018 г. по описа на Административен съд – София – град е обявена нищожността на Решение № 23/06/3/0/03605/2/01/04/01 от 06.08.2018г. С Решение № 3440 от 05.03.2020 г. по адм. дело № 7033/ 2019 г. по описа на ВАС, Четвърто отделение е отменено Решение № 2589 от 15.04.2019 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., която поддържа жалбата. Претендира разноски по списък. Допълнителни съображения са изложени в писмени бележки.

Ответникът – директорът на Областна дирекция [населено място] към Държавен фонд „Земеделие“, редовно уведомен, не изпраща представител. Депозирано е писмено становище за неоснователност на жалбата. Претендира се присъждане на

юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 12.05.2017 г. между Държавен фонд „Земеделие“ [населено място] и В. К. М. като „ползвател“, е сключен Договор №23/06/3/03605 за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 6.3 „Стартова помощ за развитието на малки стопанства“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) за периода 2014 – 2020 г., съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР). Договорът се сключва на основание чл.27, ал.5 и ал.6 от Наредба № 10 от 10.06.2016 г. за прилагане на подмярка 6.3 от мярка 6 (Наредба № 10 от 10.06.2016 г.) и Заповед за одобрение на заявлението за подпомагане №03-230-РД/68 от 11.05.2017 г. на Директора на ОД С. област на Държавен фонд „Земеделие“.

В чл.1 от Договора е предвидено, че Фондът предоставя на ползвателя безвъзмездна финансова помощ за изпълнението на одобрен проект №23/06/3/0/03605. В чл.2, ал.1 от Договора е посочено, че одобрената помощ въз основа на представените от ползвателя на етапа на кандидатстване заявление и документи, включително бизнес план, е в размер на не повече от 29 337,00 лева, като според ал.2 помощта се предоставя на два етапа: (т.1.) първо плащане в размер на 19 558,00 лева – в срок до два месеца от датата на сключване на договора и (т.2) второ плащане в размер на 9 779,00 лева, което се извършва в срок до три месеца след издаване на уникален идентификационен номер на окомплектована с всички изискуеми документи съгласно Приложение № 11 към Наредба № 10 от 10.06.2016 г. заявка за второ плащане от ползвателя, в случай на одобрение на помощта.

В чл.3, ал.3 от Договора е вписано, че заявката за второ плащане се подава в срок до 31.05.2018 г. (посочения в заявлението за подпомагане срок за това – най-рано 1 г. и 6 м. и най-късно 4 г. и 6 м. от датата на подаване на заявлението за подпомагане), но не по-рано от 1 месец преди изтичането на срока по чл.6, ал.1 от Договора. Според чл.6, ал.1 от Договора, ползвателят се задължава да изпълни представения от него и одобрен бизнес план в периода от сключване на този договор до 31.05.2018 г.

Според чл.9, ал.1 от Договора, Фондът изисква от ползвателя връщане на полученото първо плащане по чл.3, ал.2, т.1 и ползвателят няма право да получи второто плащане по чл.3, ал.2, т.2 от този договор, когато ползвателят (т.1.) не е подал заявка за второ плащане, окомплектована с всички изискуеми съгласно приложение №11 към Наредба №10 от 10.06.2016 г. документи в срока по чл.3, ал.3 от договора или не е представил изисканите от Фонда допълнителни документи и/или информация в срок до 10 работни дни от уведомяването за това.

От директора на ОД – С. град на ДФ „Земеделие“ до В. М. е изпратено писмо изх. № 01-220-6500/75 от 05.06.2018 г., с което на основание чл.73, ал.2 от ЗУСЕСИФ го уведомява, че ДФ „Земеделие“ открива производство по налагане на финансова

корекция, във връзка с констатацията, че при подаване на необходимите документи от страна на М. за второ плащане, същите не са били окомплектовани, като в 5 пункта от писмото са описани липсващите според органа – л.328 от делото. По-нататък в писмото се поддържа, че заявка за второ плащане не е постъпила в договорения срок, поради което и ползвателя е приканен да възстанови сумата от 19 558 лв., представляваща получено пълно плащане по договора.

На 25.06.2018г. В. М. е подал възражение срещу писмото, в което оспорва твърдяното изпълнение на договора от 12.05.2017г. излага аргументи в полза на това свое твърдение, че се касае за причини които стоят извън неговата воля – бездействие на администрацията и прилага документите, за които в писмото на административния орган се поддържа, че на са били представени и които са послужили за отказ за второ плащане.

С Решение № 23/06/3/0/03605/2/01/04/01 от 06.08.2018 г. за налагане на финансова корекция, издадено от Директора на ОД – С. област на ДФ „Земеделие“, на основание чл.37, ал.1, т.1, във вр. с чл.33, ал.4 от Наредба № 10 от 10.06.2016 г. и чл.9, ал.1 т.1 от Договор №23/06/3/0360 и чл.70, ал.1, т.7, във връзка с чл.72, ал.1 от ЗУСЕСИФ се определя по отношение на В. М. финансова корекция в размер на 19 558,00 лева, представляващо получено по Договора първо плащане.

В решението са изложени мотиви, че срокът за подаване на заявката за второ плащане по Договора с В. М. е изтекъл на 31.05.2018 г., до която дата заявка не е регистрирана. С това не е изпълнено нормативно задължение, посочено в чл.33, ал.4 от Наредба № 10 от 10.06.2016 г., както и договорно задължение, уговорено в чл.3, ал.3 от Договора. Представените от страна на М. с възражението от 25.06.2018 г. копия от документи не опровергават първоначалните констатации за неизпълнение на задължения. Допълнително налице е и разминаване между обясненията на бенефициента и представената фактура № [ЕГН] от 01.06.2018г., издадена от ОДБХ С..

Предвид установеното съдът, след като се запозна с представената административна преписка и становищата на страните, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, от надлежно легитимирана страна за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването и в преклузивния законов срок за обжалване.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона писмена форма– чл.59, ал.2 от АПК във вр. с чл.73, ал.1 ЗУСЕСИФ. От формална страна актът съдържа фактически и правни основания, с оглед изискванията на чл.59, ал.2, т.4 АПК. Посочени са и всички изискуеми реквизити по чл.14, ал.2 от Наредба за администриране на нередности по ЕСИФ, приета с ПМС № 173/2016 г.

При издаването на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спазени са изискванията

на чл.73, ал.2 от ЗУСЕСИФ, като преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция е осигурена възможност на бенефициента да представи в разумен срок писмени възражения по основателността и размера на корекцията.

Съдът намира оспорвания акт за издаден в съответствие с материалноправните разпоредби.

От представените по делото доказателства се установява, че на 31.05.2018 г., до когато е бил и крайният срок за подаване на заявка за второ плащане съгласно чл.6, ал.1 от сключения между жалбоподателя и ДФЗ договор, М. е посетил отдел „Регионална разплащателна агенция“ при Областна дирекция С. и е подал заявка за второ плащане по подмярка 6.3 „Стартова помощ за развитието на малки стопанства“ от мярка 6 „Развитие на стопанства и предприятия“ от Програмата за развитие на селските райони, към която не е представена декларация по образец, че земеделското стопанство на ползвателя на помощта е отговорило на изискванията за опазване компонентите на околната среда съгласно Закона за опазване на околната среда и копие от становище от Областна дирекция по безопасност на храните, че животновъдният обект в земеделското стопанство и дейността му отговаря на изискванията в областта на хигиената и хуманното отношение към животните и ветеринарните изисквания.

Жалбоподателят твърди обективна невъзможност за изпълнение на задължението си пред административния орган да представи становище от ОДБХ, като посочва, че на 31.05.2018 г. е подал искане за издаване на такова, но поради независещи от него причини – отсъствие на длъжностното лице от ОДБХ, което е следвало да подпише становището, той не могъл да се снабди с него до 31.05.2018 г. По отношение на декларацията, че земеделското стопанство е отговорило на изискванията за опазване компонентите на околната среда съгласно ЗООС жалбоподателят оспорва констатациите на органа и счита, че служителите на ДФЗ са разполагали с възможност да му предоставят образец на декларацията, която той да попълни и представи.

Видно от разпоредбата на чл. 33, ал. 4 от приложимата Наредба, ползвателите на помощта подават заявка за второ плащане не по - късно от посочения в заявлението за подпомагане и договора за предоставяне на финансова помощ срок.

В чл.6. ал.1 от сключения между Държавен фонд земеделие и В. К. М. договора е предвидено, че ползвателят се задължава да изпълни представения от него и одобрен бизнес план в периода от сключване на договора до 31.05.2018г., като в чл.9. ал.1. т.1 от договора е записано, че Фондът изисква от ползвателя връщане на полученото първо плащане по договора и ползвателят няма право да получи второто плащане по договора, когато не е подал заявка за второ плащане, окомплектована с всички изискуеми документи съгласно Наредба № 10/10.06.2016г.

Предвид разпоредбите на чл. 3, ал. 3 и чл. 6, ал. 1 от договора за предоставяне на помощта крайният срок за подаване на заявката за второ плащане е 31.05.2018 г. Ползвателят на помощта не е изпълнил това свое договорно и нормативно задължение, поради което административният орган правилно се е позовал на

разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1 от приложимата наредба при издаването на процесния акт.

Съгласно чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба № 10 от 10.06.2016 г. ползвателят на помощта няма право да получи второто плащане по договора за предоставяне на финансова помощ и дължи връщане на полученото първо плащане по този договор, ведно със законната лихва към него, изчислена за период, посочен в договора, когато не е подал заявка за второ плащане, окомплектована с всички изискуеми съгласно Приложение № 11 от цитираната наредба документи, в срока, посочен в договора за предоставяне на финансова помощ. Безспорно е установено по делото, че ползвателят на помощта не окомплектовал с всички изискуеми документи подадената заявка за плащане в договорно и нормативно установения срок, т.е. до 31.05.2018 г., като не е представил декларация по образец, че земеделското стопанство е отговорило на изискванията за опазване компонентите на околната среда съгласно Закона за опазване на околната среда и копие от становище от Областна дирекция по безопасност на храните, че животновъдният обект в земеделското стопанство и дейността му отговаря на изискванията в областта на хигиената и хуманното отношение към животните и ветеринарните изисквания.

Легалната дефиниция на понятията „непреодолима сила“ и „извънредни обстоятелства“ е дадена в разпоредбата чл. 2, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 г., към която норма препраща параграф единствен, т.16 от приложимата в случая Наредба № 10 от 10.06.2016 г. По силата на чл. 2, § 2 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 г., за целите на финансирането, управлението и мониторинга на ОСП „непреодолима сила" и „извънредни обстоятелства" могат да бъдат признати по-специално в следните случаи: а) смърт на бенефициера; б) дългосрочна професионална нетрудоспособност на бенефициера; в) тежко природно бедствие, което е засегнало сериозно стопанството; г) случайно унищожение на постройките за животни на стопанството; д) епизоотия или болест по растенията, която е засегнала съответно част или всички селскостопански животни или земеделски култури на бенефициера; е) отчуждаване на цялото стопанство или на голяма част от стопанството, ако това отчуждаване не е могло да бъде предвидено към деня на подаване на заявлението. В гореизброените обстоятелства, визирани в чл.2, §2 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 на ЕП и на Съвета от 17.12.2013 г. не се съдържат твърденията от жалбоподателя такива.

Неизпълнението на задължението по чл. 33, ал. 1 от Наредба № 10 от 10.06.2016 г. в срока по ал. 4 от същия член има за последица отказ за второ плащане и връщане на полученото по първо плащане по договора за предоставяне на финансова помощ ведно със законната лихва към него, изчислена за период, посочен в договора. Последицата по чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба № 10 от 10.06.2016 г. е неприложима само при неизпълнение на задължението поради непреодолима сила или извънредни обстоятелства - чл. 37, ал. 4 от същата наредба, каквито в случая не са налице.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение за три инстанции в общ размер на 300 лв.

Водим от горното, Административен съд – София град, Трето отделение, 60 - ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. К. М. срещу Решение № 23/06/3/0/03605/2/01/04/01 от 06.08.2018г. на директора на Областна дирекция [населено място] към Държавен фонд „Земеделие“ за налагане на финансова корекция по Програмата за развитие на селските райони 2014-2020г.

ОСЪЖДА В. К. М., ЕГН [ЕГН] да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ юрисконсултско възнаграждение за три инстанции в общ размер на 300 (триста) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от него, че е изготвено.

СЪДИЯ: